

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อาเซียนหมายถึงสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยย่อภาษาอังกฤษคือ ASEAN ซึ่งมาจากชื่อเต็มว่า “Association of southeast Asian Nations” แรกเริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2510 อาเซียนเป็นสมาคมของประเทศสมาชิกจริง ๆ ซึ่งแรกเริ่มมีสมาชิกเพียง 5 ประเทศ คือ Indonesia, Malaysia, Philippines, Singapore และ Thailand จนถึงปัจจุบันอาเซียนได้สมาชิกมาเพิ่มอีก 5 ประเทศ คือ Brunei Darussalam, Cambodia, Lao, Myanmar และ Vietnam สภาพการเป็นสมาคมของประเทศที่เป็นสมาชิกก็มีความหมายเพียงการคบค้าสมาคมไปมาหาสู่ประชุมเล็กประชุมใหญ่ร่วมกันเป็นระยะ ๆ ลงนามในเอกสารปฏิญญาหรือสนธิสัญญาร่วมกัน จากนั้นผู้นำของประเทศก็แยกย้ายกันกลับไปประเทศตนเองกลับไปทำตามความตกลงหรือจะทำซ้ำว่ากำหนดหรือจะไม่ทำอะไรเลยทั้ง ๆ ที่ลงนามในความตกลงกันไปแล้วก็ได้ทั้งนั้นไม่มีบทลงโทษ อาเซียนจึงเกิดมาอย่างไม่เติบโตแต่ขณะนี้อาเซียนจะเอาจริงแล้วในการทำงานร่วมกัน โดยจะปรับบทบาทอาเซียนให้เป็นองค์กรที่มีความรับผิดชอบมากกว่าในสถานภาพสมาคมโดยอาเซียนได้ประกาศให้ 10 ประเทศสมาชิกร่วมมือกันปรับโครงสร้างและเป้าหมายของสมาคม ให้เป็นประชาคม

ประชาคมเป็นกระบวนการสร้างสัมพันธ์ในอาเซียนมาแต่แรกเริ่มเมื่อมาถึงวันนี้อาเซียนปรับแนวทางมามุ่งสร้างทั้งรัฐและประชาชนพลเมืองของทั้ง 10 ประเทศให้หล่อหลอมความคิดร่วมกันใช้ชีวิตอยู่ร่วมภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยกันดูว่าจะรวมทั้ง 10 ประเทศให้เป็นเหมือนประเทศเดียวกันและอาเซียนต้องการให้ทั้ง 10 ประเทศคิดร่วมกันใหม่เพื่อหลอมรวมวิถีการดำเนินชีวิตทุกมิติให้เป็น 10 ประเทศร่วมชดาดกรรมเดียวกันเป็นหนึ่งประชาคมและเรียกความสัมพันธ์ในภาพรวมทั้งหมดนี้ว่าเป็น “ประชาคมอาเซียน” ถึงแม้ว่าแต่ละประเทศยังแยกอยู่เป็นประเทศ ๆ แต่ความรู้สึกนึกคิดและแนวนโยบายการปฏิสัมพันธ์กันในภูมิภาคให้ถือทั้ง 10 ประเทศสมาชิกอาเซียนรวมกันเป็น “หนึ่งประชาคม” เรียกว่า “ประชาคมอาเซียน” ซึ่งทุกคนในภูมิภาคช่วยกันทำงาน สร้างความร่วมมือระหว่างกัน ทำให้เกิดความรู้สึกจริง ๆ ว่าประชากรทั้งหมดเป็นประชาคมเดียวกัน มีความรู้สึกเป็นกลุ่มชาติกลุ่มพลเมืองที่มีอัตลักษณ์ร่วมกัน มีแนวคิดแนวมองการณ์ไกลไปข้างหน้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยเหตุนี้อาเซียนจึงสร้างคำขวัญเป็นหลักนำทางว่าอาเซียนมี “หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม” (One Vision, One Identity, One Community) อาเซียนตั้งเป้าไว้สูงและต้องการทำให้สำเร็จภายในปี พ.ศ. 2558 หรือ ค.ศ. 2015 แผนกปฏิบัติการสู่ประชาคมอาเซียน 2009 – 2015 ซึ่งจัดแยกแผนงานสร้างประชาคมเป็น สาม เสาหลักซึ่งอาเซียนเรียกเป็น 3 ประชาคมแยกย่อยเพื่อค้ำจุนประชาคมอาเซียนในภาพรวมให้มั่นคงคือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN

Security Community – ASC) มุ่งให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีระบบแก้ไขความขัดแย้ง ระหว่างกันได้ดีด้วยดี มีเสถียรภาพอย่างรอบด้าน มีกรอบความร่วมมือเพื่อรับมือกับภัยคุกคาม ความมั่นคงทั้งรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยและมั่นคงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC) มุ่งให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ และการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน อันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศอาเซียน โดยมุ่งให้เกิดการไหลเวียนอย่างเสรีของ สินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการลดปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายในปี 2020 ทำให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว (single market and production base) ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียนเพื่อลดช่องว่างการพัฒนาและช่วยให้ประเทศเหล่านี้เข้าร่วมกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาคตลาดการเงินและตลาดทุน การประกันภัยและภาษีอากร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม พัฒนาคือความร่วมมือด้านกฎหมาย การเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือแรงงานกลุ่มสินค้าและบริการนำร่องที่สำคัญ ที่จะเกิดการรวมกลุ่มกันคือ สินค้าเกษตร การประมง ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอ ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศ (e-ASEAN) การบริการด้านสุขภาพ, ท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศ (การบิน) กำหนดให้ปี พ.ศ. 2558 เป็นปีที่เริ่มรวมตัวกันอย่างเป็นทางการ ประเทศไทยได้รับมอบหมายให้ทำ Roadmap ทางด้านท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศ (การบิน) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) เพื่อให้ประชาชนแต่ละประเทศอาเซียนอยู่ร่วมกันภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทร มีสวัสดิการทางสังคมที่ดี และมีความมั่นคงทางสังคม

ในส่วนของการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ จะเตรียมตัวอย่างไร เกิดความวิตกกังวลผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับการประกอบวิชาชีพของตนเอง โดยเฉพาะที่ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ คือเป็นวิชาชีพที่ต้องมีใบประกอบวิชาชีพหรือใบประกอบโรคศิลปะ จากการที่ได้ศึกษาข้อมูลของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (Department of Trade Negotiations) ของไทย มีความชัดเจนในกลุ่มวิชาชีพที่ต้องมีใบประกอบวิชาชีพ โดยมีการจัดทำข้อตกลงร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements: MRAs) แล้ว เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบวิชาชีพของแต่ละประเทศก้าวเข้าสู่การเป็นผู้ประกอบวิชาชีพอาเซียน ซึ่งสามารถไปทำงานในประเทศสมาชิกต่างๆ ได้จนถึงขณะนี้ มี MRAs ทั้งหมด 7 สาขาวิชาชีพได้แก่ วิศวกรรม(Engineering Services) พยาบาล(Nursing Services) สถาปัตยกรรม (Architectural Services) การสำรวจ (Surveying Qualifications) แพทย์ (Medical Practitioners) ทันตแพทย์ (Dental Practitioners) บัญชี (Accountancy Services) โดยเพิ่ม “การท่องเที่ยว” เป็นสาขาที่ 8 ซึ่งต่อไปอาจเพิ่มสาขาวิชาชีพอื่น ๆ มากขึ้นอีกเป็น สิบ ยี่สิบ สามสิบ หรือมากกว่าก็ได้ เราจะเตรียมตัวอย่างไร ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน" ซึ่งจะต้องมีการปรับกรอบแนวคิดให้เปิดกว้าง ศึกษาให้เข้าใจถึงผลกระทบทุกด้าน ของการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อการวางให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ศิลปินเข้ามา ซึ่งต้องทำทั้งในระดับปัจเจกบุคคล และระดับสมาคมวิชาชีพ สภาวิชาชีพ หรือคณะกรรมการวิชาชีพ ศึกษาและทำความเข้าใจ

เข้าใจความเป็นประชาคมอาเซียน ฝึกฝนเพิ่มทักษะการใช้ ทำความเข้าใจความรู้เกี่ยวกับกฎและระเบียบต่างๆของอาเซียนและพัฒนาทักษะให้มีมาตรฐานอยู่เสมอ เป็นที่ต้องการของตลาด

ในปี 2558 ประเทศในกลุ่มอาเซียนไม่เพียงแต่ประเทศไทยแต่ยังรวมไปถึงประเทศ สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน ลาว เมียนมาร์ และกัมพูชา(สมาคมการบัญชีไทย ,2554) จะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนที่หมายถึงการเคลื่อนย้ายแรงงาน การทำธุรกิจการค้า การลงทุน การบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ในลักษณะการเกื้อหนุนซึ่งกันและกันในปรากฏการณ์ดังกล่าวเพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการ ด้านการลงทุน การเงินและการบัญชี จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะเปลี่ยนมาตรฐานการบัญชีไทยให้เป็นมาตรฐานสากลและสามารถใช้ได้ในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้งหมด เมื่อพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงในประเด็นดังกล่าวนี้คาดว่าจะนำมาสู่การปรับตัวในการทำรอบบัญชี และทักษะในกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน จากเหตุผลดังกล่าวจึงมีความจำเป็นที่จะศึกษาถึงความพร้อมของ นักการบัญชีไทยกับสมรรถนะมาตรฐานการบัญชีภายใต้กรอบของกลุ่มอาเซียนปี 2558 กล่าวคือ คำถามวิจัยนี้ วางหลักไว้ว่านักการบัญชีไทยทั้งเพศหญิงและเพศชาย ตลอดจนตำแหน่งหน้าที่การงาน และประสบการณ์ทำงานจะมีมุมมองเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีใน ปี 2558 ตามกรอบอาเซียน ว่ามีความแตกต่างหรือเหมือนกับมาตรฐานการบัญชีของไทยอย่างไรบ้างทั้งมิติในความยากง่ายและความยุ่งยากของการทำบัญชีตลอดจนทัศนคติหรือประเด็นต่อความถูกต้องหรือความคาดเคลื่อนในการทำบัญชีอย่างไรบ้างประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากผลการวิจัยครั้งนี้ จะส่งผลอย่างยิ่งกับสภาการบัญชีไทยที่จะนำความรู้ที่ได้จากผลการวิจัยไปจัดฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมต่าง ๆ ที่เป็นข้อกังวลและเนื้อหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหากมีการใช้มาตรฐานการบัญชีอย่างแท้จริง ข้อค้นพบที่ได้จะช่วยลดความเครียดหรือจะช่วยลดความคาดเคลื่อนจากการทำบัญชีได้นอกจากนั้นยังเป็นประโยชน์ต่อองค์กรต่าง ๆ ที่ทำงานด้านการลงทุนและด้านการบัญชี สำคัญยิ่งไปกว่านั้นจะเป็นประโยชน์ต่อนักการบัญชีโดยตรงที่จะสามารถนำข้อค้นพบมาปรับใช้และเตรียมตัวศึกษามาตรฐานการบัญชีไว้ล่วงหน้า

จากข้อความข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับนักการบัญชีไทยกับความพร้อมในการใช้ มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1.2.1. เพื่อศึกษาความพร้อมของนักบัญชีไทยในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนด้าน

- 1) ด้านความรู้ความสามารถ
- 2) ด้านทักษะ
- 3) ด้านมาตรฐานการบัญชี

1.2.2. เพื่อเปรียบเทียบนักบัญชีไทยในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับทางการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านบัญชีและข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีบ่อยแค่ไหนภายใน 1 ปี

1.3 ความสำคัญของการวิจัย

1) ทำให้สภาวิชาชีพการบัญชีทราบถึงความกังวลใจและมุมมองของการบัญชี สามารถนำไปแก้ไขทำให้นักการบัญชีไทยในองค์กร ในมหาวิทยาลัยได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ในการเตรียมความพร้อมสำหรับนักการบัญชี

2) ช่วยให้หน่วยงานด้านการบัญชีสามารถวางแผนทางในการปฏิบัติและสื่อความหมายมาตรฐานการบัญชีไปสู่ผู้ใช้ประโยชน์ได้ง่ายขึ้น การบัญชีทำให้ทราบว่าประเด็นใดบ้างที่สามารถจัดความเข้าใจได้

3) ช่วยขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนและช่วยเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการภายในประเทศ

4) ช่วยสร้างภาพลักษณ์ให้กับประเทศในเวทีโลก

5) ช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนภายในประเทศ

6) สามารถนำข้อมูล ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาการจัดทำบัญชีให้ตรงตามมาตรฐานทางการบัญชี

7) สามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงมาตรฐานบัญชีเพื่อเตรียมความพร้อมสู่เวทีอาเซียน

8) ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในเรื่องการยกมาตรฐานงานวิจัยสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม

9) ตอบสนองต่อพันธกิจของคณะวิทยาการจัดการในเรื่องบริการวิชาการที่มีคุณภาพ

10) สามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงมาตรฐานบัญชีเพื่อเตรียมความพร้อมและนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน

1.4 คำถามการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการทราบว่านักบัญชีไทยมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียนอย่างไรโดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากสภาพทั่วไปของนักบัญชีไทย แนวคิดทฤษฎีการบัญชีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.5 สมมติฐานการวิจัย

นักบัญชีไทยมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีแตกต่างกันในเรื่อง เพศ อายุ ระดับทางการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านบัญชีและข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีบ่อยแค่ไหนภายใน 1 ปี ให้ความสำคัญต่อความพร้อมในการใช้มาตรฐานแตกต่างกัน

1.6 ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดหมายเพื่อศึกษา นักการบัญชีไทยกับความพร้อมของในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1) ประชากร

- ประกอบด้วย ผู้ทำบัญชี ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ธุรกิจการจัดทำบัญชี และอาจารย์ผู้สอนบัญชี ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลทั้งหมดจำนวน 12 คน
- ประกอบด้วย ผู้ทำบัญชี ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ธุรกิจการจัดทำบัญชี และอาจารย์ผู้สอนบัญชี ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลทั้งหมดจำนวน 420 คน

2) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ทำบัญชี ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ธุรกิจการจัดทำบัญชี และอาจารย์ผู้สอนบัญชี ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของเครซีและมอร์แกน (ธีรวิทย์ เอกะกุล, 2543, อ้างอิงจาก Robert V. Krejcie and Eayrle W. Morgan. 1970) ได้จำนวน 201 คนและใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling)

3) พื้นที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

4) ระยะเวลาการเก็บข้อมูล ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง มิถุนายน 2555

5) ตัวแปรในการศึกษา

- ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับทางการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านบัญชี และ ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีบ่อยแค่ไหนภายใน 1 ปี
- ตัวแปรตามได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านทักษะและด้านมาตรฐานการบัญชี

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

1) การบัญชี หมายถึง การรวบรวมข้อมูลทางการค้าและบันทึกในรูปแบบของตัวเงินเพื่อทำการแยกประเภทข้อมูลเป็นหมวดหมู่ และสรุปข้อมูลจัดทำงบการเงิน

2) มาตรฐานการบัญชี หมายถึง หลักการบัญชีและวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่รับรองทั่วไป หรือมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

3) นักการบัญชีไทย หมายถึงนักบัญชีไทยอันได้แก่ ผู้ทำบัญชี ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ธุรกิจการจัดทำบัญชีและอาจารย์ผู้สอนวิชาทางการบัญชี

4) ผู้ทำบัญชี หมายถึง ผู้ทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 มาตรา 7(6) ซึ่งต้องมีคุณสมบัติตามอธิบดีกำหนดและต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

- 5) ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี หมายถึง กรรมการบริษัทและหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
- 6) ธุรกิจการจัดทำบัญชี (Outsourcing business concerned accounting) หมายถึง การว่าจ้างสำนักงานบัญชีให้เป็น ผู้จัดทำบัญชีของกิจการ หรือที่เรียกว่า outsourcing หน้าที่งานจากภายนอกมารับจ้างให้บริการรับจัดทำบัญชีให้กับ บริษัท ห้างร้าน มาว่าจ้างให้จัดทำบัญชี บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การบัญชีและภาษีอากร
- 7) อาจารย์ผู้สอนวิชาทางการบัญชี หมายถึง อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนในวิชาบัญชี
- 8) ความพร้อมหมายถึงลักษณะทั้งหมดในตัวบุคคลที่สามารถรวบรวมกันขึ้นเป็นเครื่องมือให้ใช้ในการตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ความครบครัน หรือมีทุกอย่างครบแล้ว
- 9) ความรู้ความสามารถหมายถึงความชำนาญในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ให้เป็นผลสำเร็จได้ดียิ่งกว่าผู้มีโอกาสเท่า ๆ กัน
- 10) ทักษะในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความชำนาญการ ความเชี่ยวชาญ ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี

1.8 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดหมายเพื่อศึกษา นักการบัญชีไทยกับความพร้อมของในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย

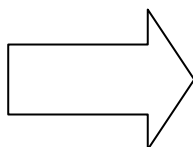
ตัวแปรอิสระ

1. เพศ
 - 1.1 ชาย
 - 1.2 หญิง
2. อายุ
 - 2.1 20 – 25 ปี
 - 2.2 26 – 30 ปี
 - 2.3 31 – 35 ปี
 - 2.4 36 – 40 ปี
 - 2.5 ตั้งแต่ 41 ปี
3. ระดับทางการศึกษา
 - 3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 3.2 ปริญญาตรี
 - 3.3 ปริญญาโท
 - 3.4 ปริญญาเอก
4. อาชีพ
 - 4.1 ผู้ทำบัญชี
 - 4.2 ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี
 - 4.3 ธุรกิจการจัดทำบัญชี
 - 4.4 อาจารย์ผู้สอนบัญชี
5. ประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านบัญชี
 - 5.1 ต่ำกว่า 5 ปี
 - 5.2 5 – 10 ปี
 - 5.3 มากกว่า 10 ปี
6. ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีบ่อยแค่ไหนภายใน 1 ปี
 - 6.1 ไม่เคย
 - 6.2 1 – 5 ครั้ง
 - 6.3 6 – 10 ครั้ง
 - 6.4 มากกว่า 10 ครั้ง

ตัวแปรตามกรอบแนวคิด

นักบัญชีไทยมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีตามกรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน 3 ด้าน

1. ด้านความรู้ความสามารถ
2. ด้านทักษะ
3. ด้านมาตรฐานการบัญชี

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า